

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК**

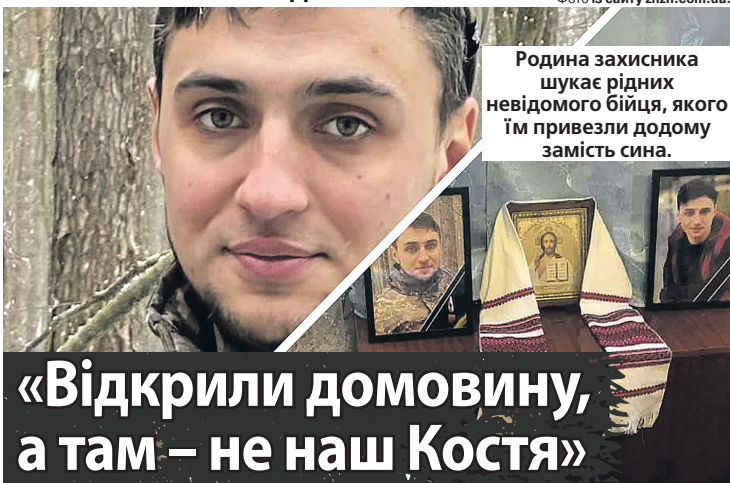

Фото із сайту zhzh.com.ua.

Родина захисника шукає рідних невідомого бійця, якого їм привезли додому замість сина.

«Відкрили домовину, а там – не наш Костя»

Костянтин Козловець назавжди залишиться 29-річним...

Подробиці – на с. 10

Сергію Жадану мало двох дружин?

с.7

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

10 травня 2023 року №19(282) Ціна 7 грн

● **ДО СЛІЗ**

Уже минуло понад рік, а тіло мужнього захисника досі не знайдено. Його мама не знімає чорної хустини...

Роксолана ВИШНЕВИЧ

НА ВІЙНІ НАВЧИВСЯ ПО-СПРАВЖНЬОМУ ЦІНУВАТИ ЖИТТЯ

Ми, волинці, дізналися про уродженця селища Богородатного Костянтина Мрочка (на фото) ще 2015 року: він воював під Дебальцевим у знаменитому танковому екіпажі Т-64. Тоді ці хлопці зуміли підбити три російські танки, а один навіть притягти в розташування наших військ. Згодом вони практично під носом у сепаратистів «прорубали» дорогу через мінне поле, вивівши таким чином з-під обстрілу чимало наших вояків.

Костянтин Мрочко героїчно пройшов бої під Іл'ваїськом у складі 51-ї бригади. Під час другого відрядження у зону бойових дій чергував на блокпостах біля Донецька, Мар'їнки. Коли потрапив утретє в гарячу точку – пристрілював військову зброю, «дотягував» танки на Чугуївському полігоні Харківщини вже у складі 14-ї бригади. Пізніше почалися бойові завдання, пов'язані з контрнаступами, утриманням позицій, відбиттям нападів, прикриттям відходу тощо.

Пригадую, як майже сім літ тому під час зустрічі в редакції Костя не стримував емоцій, розповідаючи про воєнні епізоди в зоні АТО, які межували із героїзмом. Він казав, що нарешті навчився по-справжньому цінувати життя і після пережитого йому вже нічого не страшно.

Костянтин Мрочко воював під Дебальцевим у знаменитому танковому екіпажі Т-64.

Рожевий напій із Землі Обітованої носитиме ім'я легендарного танкіста – «Kostia I Rose' 2022».

В Ізраїлі на честь Героя з Волині вино назвали «Костя»

Продовження розповіді про мужнього захисника – на с. 6

● **ПОДІЯ**

Фото: Олександр Із сайту ap.com.

Віват, король! Як Чарльз III інтимно освідчувався коханій

6 травня 2023 року старший син Єлизавети II, 74-літній Чарльз, став найстарішим королем в історії Великої Британії. До виконання монарших обов'язків він приступив одразу після смерті її Величності, однак офіційна коронація відбулася цими днями у Вестмінстерському абатстві, вперше з 1953 року

Чарльз III став 40-м монархом, коронованим у Вестмінстерському абатстві. Саме там останні 900 років проходять церемонії коронації. Службу провів архієпископ Кентерберійський Джастін Велбі.

Новий король склав присягу, а архієпископ Кентерберійський виконав ритуал помазання олією апельсина, троянди, кориці, мускусу та амбри. Цей момент вважається найсвятішою частиною служби, тому його не транслюють по телебаченню.

Василина СМЕТАНА

Інші цікаві моменти з коронації Чарльза III – на с. 4

74-річний король при зустрічі з Президентом України Володимиром Зеленським у лютому 2023-го заявив: «Ми так хвилювалися за Україну, не передати словами».

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

«Спалили верблюдів»: путін шаманив, щоб поправити здоров'я

Ексдепутатка російської держдуми від путінської партії «єдина россія», яка вже 7 років живе в Україні, оперна співачка Марія Максакова розповіла про вплив шаманів на президента рф

Василь КІТ

За словами колишньої депутатки, чинний очільник кремля тяжіє до містичного мислення і дуже легко вірить в ефективність магічних дій. «Судячи з численних повідомлень, вони проводили шаманські обряди на Горбатій горі з шойгу в однакових костюмчиках. Там, кажуть, навіть спалили кількох верблюдів, щоб путін не втратив залишки свого здоров'я», – розповідала вона. Максакова також зауважила, що кровопивцю справді налякав свого часу похід на москву якутського шамана Олександра Габишева, який обіцяв вигнати демонів господаря кремля. Мовляв, саме тому його затримали силовики і після суду запроторили до психіатричної клініки.

ВООЗ скасувала статус пандемії COVID-19

Адже знизилася смертність від коронавірусу і підвищився імунітет

Микола ДЕНИСУК

Всесвітня організація охорони здоров'я 5 травня скасувала глобальну надзвичайну ситуацію через коронавірус. Водночас у ВООЗ уточнили, що пандемія COVID-19 ще не закінчена і вірус продовжує циркулювати, але ситуація значно покращилася, зокрема знизилася смертність і підвищився імунітет.

«Ми не оголошуємо про початок або закінчення пандемії. З епідеміологічної точки зору вірус продовжуватиме викликати хвилі захворювань. Ми сподіваємося, що маємо необхідні інструменти для того, щоб майбутні хвилі не викликали ускладнень та смертей», – сказала провідна епідеміологиня ВООЗ Марія Ван Керкхове.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, про безпілотники над кремлем:

Зараз ворог дуже нервує. То він сам над собою підіймає над кремлем безпілотники, то сам їх героїчно збиває для того, щоб нас звинуватити. Я хочу сказати, що якщо ми вже вдаримо, то там нічого не залишиться. Ми цих цирків влаштовувати не будемо.

● ТІЛЬКИ ФАКТ

Європейський Союз планує ввести санкції проти китайських компаній, які звинувачує у продажу обладнання для підтримки російської військової машини. Про це інформує Financial Times.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Польський прикордонник реанімував немовля з України, яке перестало дихати

Надзвичайна подія сталася 3 травня у пункті пропуску «Устилуг–Зосін»

Василина СМЕТАНА

Рятувальну операцію зафіксувала камера спостереження. На автомобільному прикордонному переході в Зосіні близько опівночі пасажирка українського автобуса помітила, що її однорічний син не дихає і синіє. Жінка з дитиною на руках намагалася отримати допомогу в павільйоні українських митників. Звідти разом з офіцеркою вони побігли в зону польської прикордонної варті і повідомили колегам, що хлопчик не подає ознак життя.

Матеуш Кондрат поклав дитину животом на ліву руку. Потім він кілька разів вдарив її по спині.

«Сержант прикордонної служби Матеуш Кондрат – офіцер Надбужанського відділу прикордонної служби, який здійснював пропуск на в'їзд до Польщі, – негайно забрав дитину від матері, яка тремтіла, поклав хлопчика животом на ліву руку. По-

Фотоколаж із сайту strazgraniczna.pl

На автомобільному прикордонному переході в Зосіні ледь не сталася трагедія.

тім він кілька разів ударив його по спині. Після реанімаційних заходів малюк опритомнів. Під час надання першої домедичної допомоги на місце події прибув офіцер із дефібрилятором та викликали бригаду

медиків», – повідомили у Надбужанському відділі прикордонної служби Польщі.

Через 15 хвилин приїхала швидка допомога. Медпрацівники вже притомну дитину відвезли до лікарні в Грубешові.

● СУПЕР!

Фотоколаж із сайту 24tv.ua

На кожен путінський «кинджал» є свій Patriot.

ЗСУ вперше збили ракету «кинджал»

Проте, за словами речника Повітряних сил України Юрія Ігната, «тішитись рано»

Василь КІТ

Протиповітряна оборона вперше від початку повномасштабної війни збила російську ракету «кинджал». Сталось це 4 травня близько 2:30 у небі над Київщиною. ЗРК Patriot знищив аеробалістичну ракету Х-47 «кинджал», запущену із МіГ-31К з території росії. «Ніколи система Patriot не пра-

цювала з таким типом цілей, як Х-47 «кинджал», і, як бачите, є успішна робота», – заявив речник Повітряних сил України Юрій Ігнат. «Могли б потішитись, що маємо таку зброю. Але тішитись рано, тому що її мало, її треба значно більше. Необхідно більше цих систем, щоб захистити великі міста, об'єкти інфраструктури та атомної енергетики. На цьому ми завжди наголошуємо нашим західним партнерам – проти балістики потрібна зброя саме для цієї мети», – резюмував речник Повітряних сил.

● СЕ ЛЯ ВІ

Фотоколаж із сайту glavred.info

«Лінзи я не використовую, читаю в окулярах».

Президент Зеленський з'явився на людях в окулярах

Раніше глава держави зізнався, що в нього дуже погіршився зір

Леонід ОЛІЙНИК

Так, підписуючи документи під час відвідань Гааги у Нідерландах, Володимир Зеленський скористався окулярами, переглядаючи текст (на фото).

Раніше в інтерв'ю тележурналістові Дмитрові Комарову Президент роз-

повідав, що за час повномасштабного вторгнення його зір значно погіршився. «Нічого не бачу, хоч убий. Я втратив зір, це фізично. А навпаки, вважаю, що людей бачу. Багато ж працювали, коли не було повного освітлення. Ми його не використовували. Охорона казала: «Давайте трохи менше». Ми багато працювали тривалий час. А потім зір трохи погіршився. Лінзи я не використовую, читаю в окулярах. Тепер так», – говорив Зеленський.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

«Я – живий доказ жахливих речей, які росіяни роблять з людьми»

Американський ветеран Александр Дрюке, який воював на боці України і потрапив у полон, заявив, що такої жорстокості, як у російській армії, він не бачив ніде за 12 років військової служби

**Ірина ШИНКАРЕНКО,
Марія ПРУС, «Голос Америки»**

Александр потрапив до рук ворога на Харківщині разом із земляком з Алабамі Енді Г'юном: бійці не знали, що село, в яке вони прямували, вже захопили рашисти...

Полонених вивезли до рф. «Ми не знаємо, де саме, але знаємо, що ми були в росії, перетнули кордон. Того тижня були сильні допити і тортури, речі, які, як я думав, трапляються лише в кіно. Вони були переконані, що ми з ЦРУ, бо я був хіміком в армії. Вони думали, що я їздив Україною і навчав людей виготовляти біологічну зброю. І незалежно від того, що ми їм казали, вони хотіли вірити в цю брехню так сильно, що сподівалися просто вибити її з нас», – згадує Дрюке.

Потім його перевезли до так званої «днр». Він знає, що це була саме «днр», бо його проводили через місцеву «судову систему», яку він називає «пародією», щоб засудити на смерть. За словами Дрюке, навіть призначений «судом» адвокат обіцяв, що і його, і Г'юна стратять. «Протягом того місяця (в «днр»). – **Ред.**) були більш інтенсивні допити, інтенсивні тортури. Наприклад, вони чотири рази підключали мене до автомобільного акумулятора, бо думали, що я про щось брешу. Я був в ізоляторі. Я виживав на дієті з брудної води, в якій щось плавало, а також щодільний місяць їв хліб із цвіллю».

Крім того, Дрюке розповідає, що його змушували стояти по 18 годин у незручній позі та тримали в одиночній камері. Це тривало протягом близько півтора місяці, точніше він сказати не може, бо там не було вікон, а їжу приносили з різними інтервалами. Єдиним способом зрозуміти, скільки часу пройшло, була «агресивна» музика, яку росіяни також використовували у якості тортур, – він орієнтувався по тому, скільки часу звучить «пісня».

● ОФІЦІЙНО

Влада Швейцарії висунула жорстку вимогу до наших біженців

Українців, які втекли в цю країну від війни і більше року отримують соціальну допомогу, зобов'язали продавати свої автомобілі, якщо їх ціна перевищує встановлену владою кантону межу

Василь КІТ

Після цього виплату допомоги буде припинено на строк, що залежить від виручених при продажу машини коштів. Цю вимогу до

українців у Швейцарії пояснили тим, що інші отримувачі допомоги вважають, що наш біженці в кращому становищі, ніж громадяни країн ЄС, які теж отримують соціальні виплати. «Таким людям доводиться нелегко, коли вони бачать, що інші отримують соціальну допомогу і водночас можуть роз'їжджати машиною», – заявила голова департаменту юстиції та поліції країни Елізабет Бом-Шнайдер. За її словами, ситуація із надання притулку біженцям погіршується і стає тягарем для федерального уряду та кантонів.

Фото із сайту ukrainian.voanews.com.

Американський ветеран війни в Іраку, доброволець українських Сил оборони Александр Дрюке тепер відстоює інтереси України у США.

“**Після декількох годин із туго зав'язаними скотчем очима та руками американець на деякий час осліп – очі запливли, відмерли нерви на руках.**

В американця методично вибивали брехню, що ЗСУ нібито бомблять житлові квартали Донецька. Під час допитів його били 6–8 чоловіків. «Для мене важливіше було зберегти честь, а не поширювати брехню про Україну. І я думав, хай краще буду побитим, ніж брехати», – каже Александр Дрюке.

Потім його та інших полонених обміняли. Але вони не знали про обмін до останнього моменту, тому думали, що їх везуть на масову страту. «Вони вдягнули нам на голови поліетиленові пакети, замотали туго-туго руки та очі скотчем. А тоді посадили в кузов військової машини в незручних позах. І протягом доби ми залишалися в цих жахливих, болісних позах, не знаючи, куди їдемо. Ми припускали, що це, мабуть, буде просто ма-

сова страта. Але зрештою зауважили, що нас привезли до росії в маленький міжнародний аеропорт, де чекав великий літак Саудівської Аравії», – розповів він.

Це означало волю. Однак після декількох годин із туго зав'язаними скотчем очима та руками американець на деякий час осліп – очі запливли, відмерли нерви на руках.

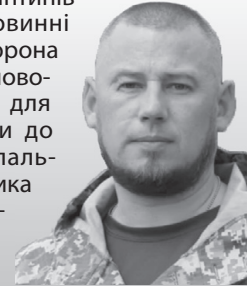
«Я знаю, що в Америці багато людей кажуть, що це все пропаганда, що росія насправді не вчиняє воєнних злочинів. І моя відповідь їм: прийдіть, поговоріть зі мною. Я – живий доказ жахливих речей, які вони роблять із людьми. І я можу вам підтвердити, що це правда», – наголошує Александр.

Наразі Дрюке проходить реабілітацію. Але продовжує відстоювати інтереси України в США. Переконує інших у тому, що українців потрібно і далі підтримувати всіма можливими способами: «Я даю численні інтерв'ю для ЗМІ, я виступаю з промовами, проводжу бесіди зі школярами». «Українці – затяті воїни, вони вражають. Вони кваліфіковані. Вони дуже швидко навчаються. І вони абсолютно налаштовані виграти цю війну. І вони зроблять це, якщо ми продовжимо надавати їм необхідні для цього засоби», – каже Александр Дрюке. **Дякуємо, американський друже!**

● ПРЯМА МОВА

Павло ПАЛІСА, полковник, командир окремої механізованої бригади «Холодний Яр», про бої за Бахмут:

Уперше я побував у Бахмуті 2014 року і досі пам'ятаю, яке це було красиве місто. Зовсім не «депресивне». Тепер воно зруйноване вщент. Зараз боротьба ведеться за кожну багатоповерхівку, а іноді – за кожен під'їзд. Якщо це допоможе врятувати інші українські міста – Слов'янськ, Костянтинівку, Краматорськ, ми повинні битися. Також важка оборона Бахмута дає час нашим новоствореним підрозділам для навчання та підготовки до майбутніх контрнаступальних дій. Втрати противника на цьому напрямку колосальні. Але я вважаю, що недостатні.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Не просто, але – необхідно

5 етапів війни

Дмитро ХРИСТЮК, офіцер Збройних сил України, у колонці на сайті censor.net

За моїм досвідом, ВОЇНОМ стають після п'яти важливих етапів:

Перший – людина йде зі зброєю в руках захищати свою країну та вбивати ворога.

Другий – проходить вишкіл та фахову військову підготовку.

Третій – переживає обстріл, коли прилітає так, що накриває вибуховою хвилею разом із землею та іншими навколишніми предметами.

Четвертий – проходить ближній бій – контакт із ворогом, коли ти і ворог бачите один одного очима і ведете одночасний вогонь.

П'ятий – це коли на твоїх очах ранять або, що найстрашніше, вбивають побратима...

Кожен із цих етапів важливий, і для кожного вони проходять по-різному. Найскладніші три останні. Після них – психологічна яма, з якої потрібно вигрибати і рухатися далі.

Стати воїном не просто, але, щоб перемогти, – необхідно.

P.S. У нас багато справжніх ВОЇНІВ. Усім – 4.5.0/4151! Вірте у себе та в Армію наших Воїнів!

● РЕАЛІЇ

Скільки росіянам платять за вбивства

Міністерство оборони рф розсекретило заробітки військових-контрактників

Василь КІТ

Згідно з опублікованою інформацією, залежно від військового звання, посади та вислуги років виплата становить від 204 тис. рублів (97,3 тис. грн) на місяць. В середньому російські головорізи заробляють у перерахунок на гривні 100 тисяч. Тим часом стрілець у Сухопутних військах ЗСУ у квітні 2023-го отримав: 20 587 грн, якщо його не включено до складу угруповань військ і він не виконує бойових завдань; 50 587 грн, якщо виконує бойові (спеціальні) завдання; 120 587 грн, якщо бере участь безпосередньо у бойових діях.

● ТІЛЬКИ ФАКТ

13,42 мільйона гривень – за таку суму застави вийшов із сізо міський голова Одеси Геннадій Труханов. Його звинувачують у заволодінні коштами бюджету у сумі понад 92 млн грн внаслідок реалізації схеми придбання у комунальну власність приміщення адміністративного корпусу колишнього заводу «Краян» за вдвічі завищеною ціною.

● **НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ****Прессекретар путіна пєсков поцілував руки... Пугачовій**

Після цього симоньян пригрозила, що покине росію

Лія ЛІС

Відома російська співачка Алла Пугачова під час повномасштабної війни неодноразово викликала істеріку у кремлівських пропагандистів, яким не подобається «непатріотична» позиція співвітчизниці. Днями через Примадонну оскажена і керівниця телеканалу russia today маргарита симоньян. Її дуже турбує те, що артистка повернулася до москви, звідки її, на превелике розчарування путіністки, ніхто не жене, а навпаки – тепло приймають.

Так, симоньян буквально накинулася на росіян із погрозами: якщо ті й надалі так прийматимуть Примадонну, то вона залишить росію.

Як відомо, Пугачова повернулася на батьківщину з Ізраїлю (куди переїхала з родиною після повномасштабного вторгнення через смерть близького друга,

● **ПОДІЯ****Віват, король! Як Чарльз III ІНТИМНО ОСВІДЧУВАВСЯ КОХАНІЙ**

Фото із сайту ap.com.

Увесь світ знає: нинішній монарх Великої Британії спростував усім відому тезу, що король не може одружитися з коханням.

Закінчення. Початок на с. 1

Василина СМЕТАНА

У кульмінаційний момент Чарльза III одягли у священні коронаційні ризи і вручили символи монархії: кулю, коронаційний перстень, скіпетри та інші. Лише після цього архієпископ Кентерберійський поклав на голову короля корону Святого Едуарда, яка належала Єлизаветі II. Громада вигукнула «Боже, бережи короля!», дзвонили абатські дзвони та лунали фан-

фари. По всій Великій Британії салютували зі зброєю, щоб відзначити цей момент.

Важливо, що тепер король Чарльз III офіційно став головою Співдружності націй – об'єднання 56 незалежних країн і 2,5 мільярда людей. У 14 з цих країн, а також у Великій Британії, король є главою держави.

Експерти кажуть, що коронація Чарльза III стала найдорожчою в історії Великої Британії: обійшлася у 5 разів дорожче, ніж коронація Єлизавети II в перерахунку на сучасні гроші. Це близько 250

Експерти кажуть, що коронація Чарльза III стала найдорожчою в історії Великої Британії: обійшлася у 5 разів дорожче, ніж коронація Єлизавети II в перерахунку на сучасні гроші.

мільйонів фунтів стерлінгів, більшість із яких витратили на масштабні заходи безпеки.

Для українців теперішня коронація теж є знаковою. Адже церемонія у Вестмінстерському абатстві відбулася на великому синьо-жовтому килимі. Знаючи важливість

кожної деталі у таких подіях, можемо сказати, що глава 14 держав, король Чарльз III, таким чином висловив свою підтримку нашому народу в боротьбі з російською навалюю.

ДО РЕЧІ

Також було короновано й дружину Чарльза, королеву-консорта Камілла, яка не наділена такими повноваженнями, як «панівний» король. Шлюб Камілли і Чарльза – другий для кожного з них. Вони мали стосунки на початку 1970-х років, але розійшлися, коли майбутній монарх пішов служити до Королівського флоту. Незабаром кожен із них одружився, але, як кажуть, від долі не втечеш – вони відновили стосунки, маючи власні сім'ї. У 1992-му журналісти отримали запис 6-хвилинної телефонної розмови, де Чарльз казав Каміллі, що хоче «жити всередині її штанів». Камілла назвала його ідіотом.

На церемонії прощання з 59-річним Валентином Юдашкіним були присутніми багато артистів-путіністів: повалій, газманов, михайлов, бабкіна.

59-річного модельєра Валентина Юдашкіна, який помер від онко. Співачка відвідала похорон на Троєкурівському цвинтарі в москві (на церемонії прощання були присутніми багато артистів-путіністів: повалій, газманов, михайлов, бабкіна), де навіть поспілкувалася з прессекретарем президента-диктатора путіна дмитром пєсковим. Кремлівський прихвостень, який неодноразово закликав знищити Україну, почав цілувати руки зірки. Це викликало подив у присутніх, адже пропагандистська методичка не дозволяє путіністам так поводитися із «предателями родини».

Саме цей інцидент, очевидно, викликав у симоньян шквал обурення. У своїй «авторській» манері вона полила Пугачову брудом та образливими словами.

«Якщо цій шушері буде дозволено повернутися і, як і раніше, влаштовувати тут той балаган, який вона влаштовувала багато років, я піду. Безумовно. Це буде образа, яку я не зможу винести. Знаю багатьох людей, які вчинять так само», – видала Z-патріотка.

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

«Якщо цій шушері буде дозволено повернутися, я піду», – аж бісється, обзиваючи співачку, одна з провідних рупорок кремля.

● **АКТУАЛЬНО****«Єдиний телемарафон» доб'є телебачення?**

Фотоколаж із сайту pravda.com.ua.

Відсутність альтернативних думок та дискусій може зробити з українців росіян

Ольга СОКОЛОВА

Таку думку в інтерв'ю виданню «Главком» висловила народна депутатка від «Європейської Солідарності» Вікторія Сюмар, кажучи про сервільність (підлабузництво, холуйство. – Ред.) «Єдиного телемарафону».

«Він веде просто до вбивства телебачення та посилення Youtube, TikTok, інших форматів, – вважає нардепка. – Може, у цьому й полягає така його місія – добити телебачення. Конкуренція є рушієм прогресу та розвитку, а коли впроваджується цензура, запускається пропаганда,

Таке нині українське телебачення: Володимир Зеленський – а за ним рамка. «Пі-пі».

яка багатьом подобається, як солодка казочка, то це призводить до моральної та розумової деградації. Достатньо подивитися на російське суспільство. Не хотілося б такого ж і в українському – як наслідок роботи цієї пропагандистської машини».

Вікторія Сюмар вважає, що

навіть в умовах воєнного часу треба давати слово не тільки тим, хто говорить приємні речі, і не плутати воєнну цензуру з політичною: «В Ізраїлі, наприклад якого так люблять посилатися, діє саме воєнна цензура, а не політична. І там під час бойових дій відбуваються яскраві дебати між

різними політичними силами».

«Тому вважаю ситуацію, коли в нас є один телемарафон, серйозною загрозою для майбутнього країни, яка створює надто завищені очікування. Влада сама їх роздуває своїми заявами, що ми вже за пів року будемо пити каву в Криму, що от-от – переможемо. Уявіть, якби ми так «за базар не відповідали» – Петру Олексійовичу (Порошенку. – Ред.) досі не можуть пробачити, що він обіцяв за два-три тижні закінчити АТО. А нинішні владні обіцянки одразу забуваються. Але це теж до пори, до часу», – резюмує Вікторія Сюмар.

Політикиня також переконана, що владі не вдасться остаточно монополізувати інформаційний простір, адже цього не вдалось зробити ні Кучмі, ні Януковичу, до того ж, за її словами, «соцмережі заборонити не можна».

● ТЕМА №1

Щоб потрапити на позиції у Мар'їнці, наші воїни йдуть кілька кілометрів пішки під обстрілами

Оборона цього міста, що біля Донецька, вже увійшла в історію. Через 14 місяців після повномасштабного вторгнення озброєна до зубів російська орда так і не змогла повністю захопити цей населений пункт

Дмитро ЧАЛИЙ,
кореспондент АрміяInform

І зараз на цій ділянці тривають украй важкі бої. Фронт тримається завдяки неймовірній мужності наших захисників. Воїни, які відійшли з цього нескореного міста на ротацию, розповіли виданню АрміяInform про те, як вдається боронити цей шмат української землі.

– На бойові чергування в Мар'їнку ми заходимо лише на кілька діб. Довший час там дуже важко витримати як фізично, так і психологічно. Це стосується і бувалих, добре підготовлених воїнів, – розповідає десантник на псевдо Жовтий. – Крім того, дуже важко здійснити саму ротацию. Противник знає більшість наших шляхів, а тому постійно їх прострілює. Аби потрапити на позиції в Мар'їнці, хлопці пішки долають кілька кілометрів. Можливості заїхати в місто бронетехнікою наразі немає. Окрім зброї та засобів захисту, із собою кожен бере запас БК на кілька діб, питну воду та сухпайок. Усе це треба на собі пронести до позицій під ворожою артилерійською канонадою.

– Їхні позиції на висоті, тому підступи до міста вони добре бачать. Кожен із нас проходить справжнє випробування під час ротаций на позиції. Дуже важко зайти та вийти з Мар'їнки. На самих позиціях хоч є якесь укриття від куль, снаря-

Журналісти однієї з найвпливовіших у світі американських газет – The New York Times – застали під Мар'їнкою епізод, як український військовий Богдан за допомогою гранатомета «змусив замовкнути» ворога, який активно окопувався.

дів та осколків, – продовжує військовий. За словами десантника, саме місто від тривалих та інтенсивних боїв перетворилося на суцільні руїни. Мати для укриття стінку – добре, а підвал – розкіш. Однак хлопці не здають місто.

– По нас безперервно працює арта, танки, гранатомети. Їхні танки двічі на день виходять. Танк легко може розібрати наш спостережний пункт. Нещодавно він одним пострілом пробив наскрізь три цегляні стіни. Добре, що нікого не зачепило. Дірки ми заклали різним сміттям, аби осколки тримало, – каже Жовтий. – Ми вже навчилися чути і розуміти, коли їхні «мішки» виходять на роботу. Їх важ-

ко вразити, ми практично їх не бачимо. Бувало, що танк працював по нас із відстані 100 метрів. Добре, що нам допомагає артилерія. Ми їх координуємо по цілях. А взагалі російської бронетехніки ми тут багато спалили. Інший захисник Мар'їнки на позивний Рибка – у минулому будівельник. Перший бойо-

вий досвід здобув уже тут.

– Вони постійно намагаються штурмувати. Таке враження, що орки сидять на психотропних препаратах. Вийдуть групою, нерідко без належного обмундирування, і підходять впритул. Наближаються метрів на десять до нас. Зав'язується бій. Як правило, ми більшість знищуємо, а решта відступає, – зазначає десантник. – Мій найближчий контакт був п'ять метрів. Рашист тоді вибіг з-за сараю прямо на мене. Зіткнулися обличчям до обличчя. Я встиг першим його ліквідувати. Також час від часу бачив їхніх «вояк» у цивільному одязі. Мабуть, не всім встигають видати форму перед відправкою на забій.

А серед наших служать по-справжньому вмотивовані воїни, які ніколи без наказу не відступлять назад.

– Служили два юнаки 19 і 20 років, – розповідає десантник Румата. – Вони були найкращими друзями. Кожен із них був молодшим командиром та постійно заходив на позиції. Так сталося, що один із них загинув. Його товариш важко переживав загибель побратима. Щоб помститися, він зібрав невеличку групу добровольців із числа наших десантників та вночі вони зайшли в розташування окупантів. Їх там було осіб 40. Наші десантники приблизно з десяток на місці половили, ще чотирьох взяли в полон. Решта просто повтікала, бо подумали, що їх штурмує численний підрозділ. А наші без втрат повернулися назад. На жаль, незабаром цей

Можливості заїхати в Мар'їнку бронетехнікою наразі немає. Окрім зброї та засобів захисту, із собою кожен бере запас БК на кілька діб, питну воду та сухпайок. Усе це треба на собі пронести до позицій під ворожою артилерійською канонадою.

хлопець теж загинув на тому ж місці, де і його товариш...

Незважаючи на шалений натиск з боку росіян, українські воїни продовжують мужньо боронити Мар'їнку. І до Перемоги їх vede те, що кожен вмотивований та просякнутий патріотичним духом.

● БУВАЄ Ж...

На Волині судили поліцейського-фантазера

Він вносив у документи неправдиву інформацію про свою активну роботу з вигаданими порушниками

Софія ГАВРИЛЮК

Локачинський районний суд визнав винним колишнього працівника поліції у службовому підробленні й несанкціонованій зміні інформації в комп'ютерних мережах Національної поліції України. Про це йдеться у вироку суду від 24 квітня. В матеріалах справи сказано, що обвинувачений працював на посаді поліцейського з реагування патрульної поліції сектору поліцейської діяльності №1 селища Локачі Володимир-Волинського РВП ГУНП у Волинській області.

Щоб завищити показники своєї діяльності, він вносив у документи неправдиву інформацію про притягнення до адміністративної відповідальності неіснуючих громадян, зазначаючи недостовірні анкетні дані. Це він робив із кінця листопада 2021-го до

22 лютого 2022 року. Після деякої паузи на початку широкомасштабного вторгнення військ РФ в Україну поліцейський повернувся до підроблень наприкінці червня минулого року і займався цим до середини липня. Загалом він склав фейкові адмінпостанови на 36 осіб. Неіснуючих громадян правоохоронець «попереджав» про відповідальність за куріння і розпивання пива в громадському місці та за крики чи співи у вечірній час, наприклад, на зупинці транспорту чи автостанції.

Підроблені постанови обвинувачений передавав черговим працівникам поліції, які, нічого не підозрюючи, вносили дані про виявлені порушення до системи «Інформаційний портал Національної поліції України».

У судовому засіданні чоловік вину визнав повністю, розкався у скоєному. Суд врахував його молодість, відсутність судимостей, позитивні характеристики та призначив три роки позбавлення волі із заборобою на один рік обіймати будь-які посади в правоохоронних органах. Водночас засуджений звільняється від відбування основного покарання із випробувальним строком один рік.

● СЛАБІ НА ГОЛОВУ

Орбан заявив, що війни в Україні не було б, якби...

...Дональд Трамп і далі був президентом США

Василь КІТ

Під час виголошення промови на Конференції консервативної політичної дії США (СРАС) угорський прем'єр Віктор Орбан закликав Дональда Трампа (обоє на фото) знову балотуватися і «зробити Америку великою». «Я впевнений, що якби До-

нальд Трамп був президентом сьогодні, то не було б війни, яка завдає шкоди Європі та Україні... Поверніться, пане президенте, зробіть Америку знову великою і принесіть нам

Прислужникам путіна українська кров – як водиця.

мир!» – сказав угорський прем'єр.

Конференція консервативної політичної дії США (СРАС) – це з'їзд представників правих американських та європейських рухів. Вона другий рік поспіль відбувається в Європі. Заходи СРАС проводяться від 1974-го. Останнім часом у них бере активну участь Дональд Трамп, який теж обіцяє закінчити війну між Україною та росією за один день, якщо його знову оберуть президентом.

Що ж, Орбан і Трамп – два чоботи пара. Ці циніки готові зазирати в рот путіну і торгувати українськими територіями. Саме такий у них план «миру».

ДО СЛІЗ

В Ізраїлі на честь Героя з Волині вино назвали «Костя»

Закінчення. Початок на с. 1

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Отримавши статус учасника бойових дій, поволі повертався до мирного життя, будував плани. Не приховував задоволення від того, що йому, випускнику Київського університету харчових технологій, надходило чимало пропозицій стосовно працевлаштування.

Поїхав працювати в Ізраїль на ферму, де закладав виноградник. Як розповіла мама воїна, Алла Євгенівна, її сина там дуже полюбili. А за пів року до повномасштабного вторгнення Костя повернувся додому, бо знав, що буде новий етап війни. Коли росія віроломно напала на Україну, пішов у рідний підрозділ – захищати свою землю. Він став одним із найкращих українських танкістів.

2022 року Костя повернувся на Батьківщину, в Україну, до своєї сім'ї, він пішов добровольцем до війська, щоб захищати свою країну.

Костянтинові Мрочку не судилося дожити до Дня Перемоги... 38-річний солдат загинув у селі Макарів Київської області у боротьбі з російськими окупантами.

Волонтер Валерій Курстак, який Костю називав своїм фронтним похресником, зазначив, що тіло Героя досі не знайдено і не поховано. А його мама не знімає чорної хустини. Каже, носитиме її до закінчення війни, бо щодня гине чийсь син, український солдат...

Указом Президента України Володимира Зеленського Костянтинові Мрочку присвоєно звання «Герой України» (посмертно) з удостоєнням ордена «Золота Зірка».

ЗНОВУ ПІШОВ ЗАХИЩАТИ БАТЬКІВЩИНУ, АЛЕ ОБІЦЯВ ПРИЙХАТИ НА ПЕРШІЙ ЗБІР УРОЖАЮ ВИНОГРАДУ

Чотири з половиною роки життя Кості в Ізраїлі минули немарно: разом із новими друзями він закладав виноградник у населеному пункті Бат-Шломо Хайфського регіону, плекав молоду лозу й готував її до плодоношення. Казав, що на першій збір урожаю обов'язково прибуде. На жаль, спробувати вина з цього виноградника йому не судилося... Але воно збереже пам'ять про Костю.

«Це рожеве вино, яке назвали ім'ям «Костя», присвячене пам'яті нашого дорогого друга Костянтина Мрочка. Костя був опорою нашої органічної ферми «Лев-Адам», сильною людиною з великим серцем, неперевершеним майстром. Коли під час російсько-української війни 2022 року Костя повернувся на Батьківщину, в Укра-

«Пам'ять про його міцні руки і ніжне серце живе в цьому вині, в його неповторному освіжаючому смаку», – зазначено на етикетці напою, надісланій мамі Героя.

Фото із сайту president.gov.ua.

НА ЗЕМЛІ ОБІТОВАНІЙ ПАМ'ЯТАЮТЬ ПРО ЙОГО ЗОЛОТІ РУКИ І СЕРЦЕ

Щоб познайомитися з рідними та дізнатись більше про те, де виріс Герой України Костянтин Мрочко, з Ізраїлю у Благодатне приїхала його подруга Ліад.

За чотири з половиною роки, проведені на Святій Землі, він встиг заслужити повагу й авторитет, знайти чимало друзів. Серед них – його близька подруга Ліад, яка вирішила відвідати малу батьківщину Кості.

Закордонну гостю, а також маму Костянтина, його сестру з чоловіком, який допомагав їй переїхати до України, запросили в історичний музей Нововолинська, аби вони поділилися спогадами про Героя, які потім стануть матеріалами для створення «Книги пам'яті».

Директорка музею Ірина Костюк продемонструвала гостям експонати з війни та розповіла, що зараз працівники закладу накопичують їх, а після Перемоги відкриють виставкову залу, присвячену Герою Нововолинської громади. До розмови долучився й міський голова Борис Карпус.

Сестра Костянтина, Галина, розповіла, що її брат працював в ізраїльській родині, в якій було восьмеро дітей, допомагав по господарству та на фермі, у догляді за будинком. Вони здружились та прийняли Костю як рідного.

Це, зазначила вона, Костя порадив сім'ї зайнятися бджільництвом, бо сам на цьому розумівся, колись навчився від дідуся. Тож

заснував в Ізраїлі пасіку. Також змайстрував бурякорізку та підказав, чим годувати курей, які перестали нестись. Костя мав золоті руки – зробив ще дерев'яну гойдалку, альтанку, а з бочок – стільці, стіл, тумбу. З металу зварив декоративну фігурку сім'ї.

Ліад живе поряд у цьому ж містечку, вони познайомилися і подружилися. Він допомагав їй облаштувати територію біля будинку та садок. Тому жінка дуже хотіла приїхати на його батьківщину.

Ізраїльська гостя, не стримуючи емоцій, розповіла, що вперше в Україні, їй дуже сподобалась природа, вона в захваті від родини Кості. Тут її тепло й гостинно зустріли. Зазначила, що всі вони з нетерпінням чекали, як восени Костя приїде на збір першого врожаю винограду. Не дочекалися...

Ліад розповіла, що вони були просто шоковані, коли дізналися про загибель Кості. Адже його всі любили та захоплювались ним, ставилися як до рідного. Тоді й вирішили увічнити пам'ять про нього, назвавши на його честь вино. Ще багато років ферма в далекому Ізраїлі нагадуватиме друзям і знайомим про Костянтина Мрочка, Героя з Волині.

– Я щаслива, що його пам'ятають і люблять, що син залишив такий гарний слід у серцях людей. Це мені допомагає жити... – сказала Алла Євгенівна, дякуючи друзям з Ізраїлю за їхню небайдужість і пам'ять.

Верховна Рада ухвалила закони про затвердження указів Президента щодо продовження в Україні строку дії воєнного стану та загальної мобілізації з 20 травня на 90 діб. 24 лютого 2022 року в державі було запроваджено воєнний стан та оголошено загальну мобілізацію – до 26 березня. Згодом строк дії продовжувався парламентом – до 25 квітня, 25 травня, 23 серпня, 21 листопада 2022 року, 19 лютого та 20 травня 2023 року.

НЕЗЛАМНІ

«Я для сина – Залізна людина»: захисник з біонічним протезом руки повернувся на фронт

Спеціалісти Національного реабілітаційного центру «Незламні» у Львові встановили 24-річному воїнові Олександрю з Київщини суперсучасний біонічний протез руки. Чоловік навчився керувати кінцівкою і повернувся з нею до війська

Василь КІТ

Олександр брав участь у звільненні Чернігівщини, бив ворогів на Запорізькому напрямку, а згодом – і на Донецькому. Там і втратив праву руку. «У той день разом із побратимами хлопечь брав участь у звільненні від окупантів одного із сіл поблизу Сівєрська – це Бахмутський район. Кулемет танка, в якому

Олександр після поранення навчився керувати своїм біонічним протезом і вже б'є москалів.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Героїзм дівчат: солдат Рись узяла полоненого під час бою

«Коли мужність не проявляють чоловіки, це роблять жінки»

Ольга БЕСПЕРСТОВА, fakty.ua

32-річний командир 2-го штурмового батальйону 3-ї окремої штурмової бригади старший лейтенант Дмитро Кухарчук (позивний Сліп) на прохання журналістів «Фактів» розповів про приклад героїзму хлопців на фронті, який пам'ятатиме все життя, відповів, що може розказати про відвагу наших дівчат. «У 1-й роті є дівчина з позивним Рись. У березні цього року вони вдвох із бійцем із по-

«Десь там у багнюці воюємо ми, а люди живуть своїм звичайним життям, їх взагалі війна ніяк не торкнулася», – обурюється комбат Кухарчук. Це фото у фейсбуці він підписав так: «Лови таки промокають».

Для нас смерть – це не кінець. Усі розуміють, що є щось і за її обрієм, хоча ніхто не знає, що саме.

зивним Куля під великим артобстрілом ворога взяла полоненого. Причому це не була якась вилізка. Це сталося під час бою, який не припинявся кілька діб, – розповів командир. – Знаєте, часто буває, коли чоловіки з різних причин не проявляють мужності. І в цей час героїніями стають жінки. На таких мотиваційних прикладах, мабуть, і формується українське військо... До речі, цей полонений вразив нас тим, що знає біографію

Степана Бандери. Він найманець «вагнера», якого завербували з в'язниці».

На думку Дмитра Кухарчука, задля здобуття Перемоги у справу набагато активніше має включитись українське суспільство. «Є військові, які кажуть, що воювати мають усі чоловіки, мовляв, інших варіантів взагалі немає. У мене трохи інша думка: мобілізувати треба всіх, але не всі братимуть участь у бойових діях, – каже

31,5% – на стільки в Україні подорожчали продукти харчування за рік повномасштабного вторгнення. У березні 2023-го проти лютого цього року ціни на продукти харчування зросли на 2,3%, інформує Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки».

Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»: 60304, 60306 (для волинян), 60312 (для рівнян), 60307 (для читачів інших областей).

їхали бійці, заклінув. Щоб його перезарядити, Олександр вибрався з машини. Саме в той момент у танк влучила ворожа міна. Воїн отримав множинні поранення: багатуламкові ушкодження боку, поламані ребра, пробиті легені та посічена рука», – повідомили у центрі «Незламні». Домедичну допомогу надали побратими і доправили до лікарні в Краматорську, де йому й ампутували кінцівку. А далі – численні операції і місяці в лікарнях Дніпра та Києва.

Після лікування Олександр мріяв про біонічний протез – це вершина сучасних технологій. Він дає змогу, наскільки це можливо, повернути руці дрібну моторику. Захисник думає, що за таким протезом йому доведеться їхати за кордон. Та нову руку йому встановили у Львові спеціалісти реабілітаційного центру «Незламні». Посприяла цьому компанія з розробки інтегральних мікросхем Renesas Electronics в Україні.

Вдома на нього чекає дружина та п'ятирічний син, для якого тато – супергерой. «Син дуже зрадів, коли вперше побачив цю руку. Йому дуже подобаються супергерої з Marvel, і тепер я для нього – Залізна людина», – поділився Олександр.

СЕ ЛЯ ВІ

«Історії про любов завершуються того ж таки вечора, десь на вулиці, коли їм обом стає так самотньо, ніби холодним дольням, схваним у різних кишенях пальта» (Сергій ЖАДАН).

Сергію Жадану мало двох дружин?

Після майже 15 років шлюбу відомий український письменник розлучається

Лія ЛІС

49-літній Сергій Жадан та 42-річна Ірина Куніцина разом із 2008-го. Сама Ірина досить не публічна. Відомо, що вона працювала у харківському видавництві «Фоліо», де й познайомилась із майбутнім чоловіком. Вона керує Благодійним фондом Сергія Жадана. У них є 10-річна донька Марія.

Письменник був одружений двічі. Першою дружиною Жадана була режисерка харківського театру Світлана Олешко. Від першого шлюбу він має сина Івана.

ПРЯМА МОВА

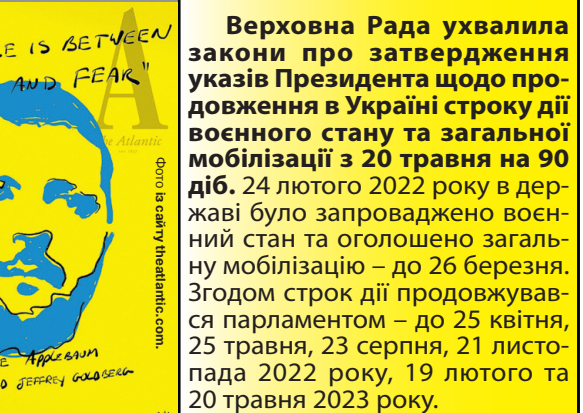
Кевін МАККАРТІ, спікер Палати представників Конгресу США, який буде імовірним суперником Джозефа Байдена на наступних президентських виборах в Америці, у відповідь російському журналісту, який сказав, що Маккарті не підтримує допомогу Вашингтона Києву:

«Ні, я голосую за допомогу Україні. Я підтримую допомогу Україні. Я не підтримую те, що ваша країна зробила з Україною. Я також не підтримую вбивство вами дітей».

ТІЛЬКИ ФАКТИ

Президент Зеленський з'явився на обкладинці червеного номера американського часопису The Atlantic (на фото). Ілюстратором обкладинки виступив соліст рок-гурту U2 Боно (Пол Девід Г'юсон). Вона виконана у жовтому та блакитному кольорах. На ній написано: «Вибір між свободою та страхом».

● БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ!

Продавали неіснуючі цигарки прямо із-за ґрат

Досудовим розслідуванням встановлено, що четверо в'язнів у виправній колонії на Сарненщині налагодили кілька схем незаконного збагачення

Леонід ОЛІЙНИК

Вони розмістили в інтернеті оголошення про продаж цигарок, просили переказати аван та оплату доставки, а коли отримували гроші – просто блокували номери клієнтів. За іншою схемою обвинувачені телефонували потерпілим і під виглядом родичів або знайомих просили кошти на лікування.

У ході досудового розслідування задокументовано 14 випадків шахрайства, вчинених зазначеними засудженими. Потерпілим завдано майже 130 000 гривень збитків.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

У 96 рівнянка отримала перший у житті закордонний паспорт

Тепер поїде в Німеччину

Василина СМЕТАНА

Сельвіна Сергіїна, яка прожила 96 літ, не могла уявити, що знову стикнеться з війною. Але, на жаль, уже другий рік окупанти тероризують її Батьківщину і вона повинна ховатися від ракетних ударів.

Жінка залишилася без родини й належного догляду, а найближчі її родичі проживають у Німеччині. Вони хвилюються за свою тітку, а тому наполегливо просять її виїхати до них у більш безпечне місце.

«Нещодавно Сельвіна Сергіївна звернулася до Управління державної міграційної служби у Рівненській області, щоб виготовити свій перший у житті паспорт громадянина України для виїзду за кордон. Міграційники допомогли їй швидко та без черги оформити документи в рамках функціонування безбар'єрного середовища», – зазначають у відомстві.

Отримавши свій паспорт, пенсіонерка пообіцяла повернутися в Україну і святкувати Перемогу разом з усіма українцями.

На деякий час бабця Сельвіна стане фрау.

● БОЛИТЬ!

Помер на очах у батька: 14-річного школяра вбила російська авіабомба

У хлопчика є два старші брати, обоє зараз на фронті, захищають Україну

Василина СМЕТАНА

На Чернігівщині 1 травня внаслідок влучання російської керованої бомби загинув 14-річний Валентин Мехед. У той трагічний день він разом із батьком поверталися додому в селі Лизунівка Новгород-Сіверського району Чернігівської області. Їм залишалося декілька метрів до будинку, коли у небі почувся страшний гул, а потім пролунав вибух.

“Хлопчик дуже пишався старшими братами, які захищають Україну, і виставляв їхні фото у соціальних мережах.

росія запустила з винищувачів із боку Брянської області керовані крилаті авіаційні бомби. Одна з них упала поряд із батьком та сином на території школи, що не працює. Коли дим трохи розвіявся, чоловік побачив свою дитину закривавленою. Уламок влучив у

«Валік був блондином із шикарними очима та сяючою усмішкою...»

Бомби зруйнували будинки в Лизунівці.

шию хлопчика, поранення було смертельним. Староста села Михайло Лельотко розповів, що Валік був наймолодшою дитиною в сім'ї. Є ще двоє старших братів, обоє зараз на фронті, захищають Україну. Хлопчик дуже пишався ними, виставляв їхні фото у соціальних мережах. Школа в селі давно вже не працює. Діти їздять на навчання у Печеніги. Там Валік закінчував 8-й клас. Вчителі розповідають, що

він був блондином із шикарними очима та сяючою усмішкою. Любив спорт, грав у футбол, ніколи не відмовляв нікому в допомозі. «Він ріс у простій родині. Мама у них займається домашнім господарством, а батько їздить на заробітки до Києва», – додає староста. Жителі села розповіли, що зараз росіяни немов оскражені. Часто лизунівці чули вибухи у сусідніх селах, а щоб авіабомби прилетіли до них – це вперше.

● АРТБАРИКАДА

«Мурашки по шкірі! Скільки гідності у цієї маленької українки. Її принципова позиція є однозначною відповіддю: ми не пробачимо терористам. Ніколи», – так часто коментують відео з Софійчиною промовою у соцмережах.

13-літня українка відмовилася виступати з росіянами у Сан-Ремо

«Я не можу співати на одній сцені з представником країни-терориста»

Лія ЛІС

Юна українка Софія Самолюк приголомшила своїм вчинком під час вокального фестивалю Sanremo Junior в Італії. Дівчина вийшла на сцену заходу, де виголосила потужну промову. «Я вирішила, що не можу співати сьогодні. Я дізналася про учасника з росії. Країни, яка вже вбила понад 500 українських дітей. Тому

я не можу співати на одній сцені з представником країни-терориста. Дякую всім за розуміння, я вірю, що наступного року представника цієї країни не буде. Будь ласка, підтримуйте Україну», – сказала дівчинка. Згодом у студії «Сніданку з 1+1» Софія розповіла, якою була реакція залу та організаторів на її промову. «До мене підходило багато учасників та гостей фестивалю. Музиканти, всі в залі були приголомшені. Мені казали дуже багато слів підтримки. Організатори ніяк не відреагували, досі нічого не сказали, не попросили вибачення. Зовсім нічого», – поділилася Самолюк.

Дівчинка також розповіла, що коли дізналася, що в конкурсі візьме участь росіянин, то не подала жодного вигляду. Софія навмисне відвідувала всі репетиції, аби потім мати змогу вийти на сцену і сказати все, що думає про рф: «Я спеціально робила вигляд, щоб ніхто нічого не зрозумів. Я брала участь у всіх репетиціях, все робила, як і всі учасники. Перед виходом сховала листочок з промовою собі в рукав піджака. Організатори не хотіли нічого слухати... Коли ми підійшли і сказали, що не має так бути, не може росія брати участь у світовому фестивалі, нам відповіли, що діти тут ні до чого, музика ні до чого, просто йдіть та не заважайте. Я хвилювалася, щоб у мене не забрали мою промову. Я навіть думала, що мені можуть вимкнути мікрофон», – розповіла Софія. Дівчинка зізналася, що не жалкує про свій вчинок і після безлічі слів підтримки вона зайвий раз переконалася, що все зробила правильно.

Браво!

До речі

• Sanremo Junior – це міжнародний вокальний конкурс сольних виконавців віком від 6 до 15 років, який відбувається в Італії під егідою міжнародної організації ЮНІСЕФ – Дитячого фонду ООН. Її метою визначено захист прав та інтересів дітей.

• Софія Самолюк – 13-річна співачка з Києва. У 2021-му вона перемогла на фестивалі «Чорноморські ігри» в категорії «Вокалісти 11–13 років». Він проходив у Скадовську Херсонської області. Коли 2022-го отримала Гран-прі дитячого фестивалю United Kids у Болгарії – стала найкращою серед учасників віком від 13 до 14 років.

• Після Sanremo Junior Софія Самолюк презентувала свою англо-українську пісню Earth, в якій співає про вільне синє небо без ракет і ППО.

● **ПРОРИВ У МЕДИЦИНІ**

Під час операції на мозку дитину довелось... розбудити

Уперше в історії української медицини неповнолітньому провели хірургічне втручання на мозку з пробудженням: у момент найважливішої його частини пацієнт мав бути при свідомості. Зважилися на це заради порятунку життя дитини львівські нейрохірурги Лікарні Святого Миколая

Оксана СКРИПАЛЬ

15-літній Максим Волович із Тернополя з восьми років страждав від сильних епілептичних нападів. Судоми викликала пухлина в мозку. Спровокувати черговий напад могло будь-що: фізична активність чи прояв емоцій. Хлопчик, який займався танцями і мріяв стати чемпіоном, навіть бігати більше не міг. Дитинство Максима минуло із суворими обмеженнями під постійним наглядом мами, яка цілодобово пильнувала сина і боялася за його життя. Останніми роками юнакові стало важко говорити та запам'ятовувати.

Максим згадує про свій перший напад: «Я був на танцях і виступав, потім нас відвели на атракціони. Там були батути, я пішов разом зі всіма, і мене дівчинка штовхнула на сходах, я впав і дуже злякався. Коли мене мама заспокоїла, я заснув. На ранок почався напад, став «теліпатися»: ноги, руки обвисали, піна йшла

Фото із фейсбук-сторінки Першого медичного об'єднання Львова.

Хлопця розважали розповідями про супергероїв.

з рота. Викликали «швидку»... Через хворобу я не займаюсь навіть фізкультурою, а так хочеться ходити на баскетбол чи футбол. А ще пам'ять... Ти ходиш, не знаючи, коли почнеться новий напад, обмежеш емоції».

З роками пухлина виросла і напади посилювались. Утворення стало тиснути на ділянки мозку, які відповідають за мовлення і рухи.

шанс для Максима — це операція на мозку з пробудженням (AWAKE SURGERY).

За словами завідувача нейрохірургічного відділення Михайла Ловги, пухлина почала тиснути на мозок, виник набряк, а це могло призвести до смерті.

«Операція пройшла чудово: вдалося пацієнта розбудити, почути, що головне — ми

«Ми щасливі! Приїхали хворі, а їдемо здорові!»

Виник високий ризик паралічу правої половини тіла. Мама Максима не могла з цим змиритися і звернулася до львівських лікарів. Ті після ретельного обстеження дійшли висновку, що єдиний

змогли знайти центр мовлення. Одна з його частин була дуже близько розташована до місця входу пухлини, фактично в нас залишався невеличкий безпечний коридор — пів сантиметра на пів сантиметра, через який нам і вдалося видалити пухлину. Максима було важко розговорити, та кожен із нас намагався це зробити. Я пообіцяв йому, що ми з ним подивимося фільм про супергероїв», — каже Михайло Ловга.

Операція тривала сім годин. Після неї Максим на радість мамі та медикам заговорив ще краще, ніж до втручання. Результати МРТ теж обнадійливі: лікарям вдалося повністю видалити пухлину. А гістологічне дослідження показало, що утворення було доброякісним. І подальшого лікування пацієнт не потребує. Епілептичних нападів більше немає.

Результати МРТ обнадійливі: лікарям вдалося повністю видалити пухлину.

Через тиждень після хірургічного втручання Максима виписали. «Ми щасливі! Приїхали хворі, а їдемо здорові!» — каже його мама. А сам хлопець повсякчас усміхається і не втомлюється ділитися планами на майбутнє: хоче зайнятися спортом та мріє подорожувати.

За матеріалами «Першого медичного об'єднання Львова», «Суспільного».

● **СПРОБУЙТЕ І ВИ!**

Лікуйтеся кульбабою

Корисні властивості цієї рослини відомі з давніх-давен. Поки вона цвіте — залишається їстівною від коренів і до квітів. А ось у період дозрівання починає втрачати деякі корисні властивості. Смак має дещо гіркуватий, нагадує цикорій

Узелені кульбаби містяться чимала кількість вітамінів (А, К, С, Е, деякі групи В), а також мінералів, кальцію, заліза, магнію. Її можна споживати в їжу в сирому вигляді або приготувати. Корінь зазвичай сушать, щоб потім додавати до чаю.

В індійській та китайській культурі корінь цієї рослини традиційно використовують для лікування печінки та шлунка. Навіть сьогодні спеціалісти рекомендують вживати кульбабу лікарями для боротьби з різними недугами, зокрема екземою, печією, діабетом, шлунково-кишковими розладами, раком.

ЦІЛЮЩІ ВЛАСТИВОСТІ ЦЬОЇ РОСЛИНИ ВРАЖАЮТЬ:

1. Лікування шкіри. При екземі, вулгарному висипу, фурункулах, псоріазі сушений корінь кульбаби подрібнюють та змішують із водою, щоб отримати пасту. Її наносять на уражені ділянки шкіри у вигляді заспокійливої маски. Завдяки легкому протизапальному ефекту проблеми зникають значно швидше.

2. **Сечогінний ефект.** Зазвичай діуретики застосовують при високому кров'яному тиску, певних захворюваннях печінки і нирок та серцевій недостатності. Вчені вважають, що саме завдяки сечогінним властивостям кульбабу можна використовувати для лікування затримки води в організмі, передменструального здуття і переддіабетичного стану. У 2009 році були проведені дослідження, які показали, що екстракт цієї рослини допомагає збільшити частоту сечовипускання, а не його обсяг.

3. Профілактика раку шкіри. Екстракт кульбаби може блокувати шкідливе ультрафіолетове випромінювання і захищати від сонячних променів, якщо його наносити на шкіру. Це було доведено дослідженнями 2005 року, проведеними в Канаді. Але варто бути обережними, адже у дітей ця рослина може викликати контактний дерматит.

4. Очищення печінки. Кульбабу часто використовують як тонізуючий засіб для очищення печінки. Також вона допомагає захистити тканини цього органа, коли він піддається стресу чи дії токсичних речовин. Дослідження показали, що у мишей, які зазнали значного токсичного впливу парацетамолу, кульбаба допомогла захистити тканини печінки.

5. Антидіабетичні властивості та контролювання рівня цукру в крові. До складу кульбаби входить інсулін, тому ця рослина підтримує зростання здорових бактерій у шлунково-кишковому тракті, що допомагає в боротьбі з діабетом. Дослідження на тваринах і у пробірках показали, що ці рослини можуть покращувати секрецію інсуліну підшлунковою залозою та одночасне всмоктування глюкози до м'язової тканини. І все завдяки вмісту хлорогенової та цикорієвої кислоти.

6. Зниження рівня холестерину. Деякі біоактивні сполуки, що містяться в кульбабі, можуть впливати на рівень холестерину в крові та знижувати ризик захворювань серця та судин.

7. Боротьба проти раку. Дехто з учених вважає, що корінь кульбаби може бути чудовим засобом у боротьбі з онкохворобами. 2012 року

в Університеті Віндзора (Канада) було проведено дослідження, яке показало, що корінь кульбаби допомагає викликати апоптоз (процес заміни старих клітин новими) у клітинах раку простати та підшлункової залози. Це сповільнює їхнє поширення та зростання. Інші дослідження показали, що кульбаба здатна викликати апоптоз також у разі лейкемії чи меланому.

8. Зміцнення імунної системи. Екстракт кульбаби має противірусні та антибактеріальні властивості, які допомагають організму краще боротися з різними інфекціями.

При помірному вживанні корінь кульбаби не спричиняє негативних ефектів, хоча у деяких людей можуть виникати певні проблеми: розлад шлунка, печія, подразнення шкіри, діарея. Також з обережністю необхідно споживати кульбабу, якщо у вас є алергія на хризантеми, амброзію, ромашку, календулу чи інші рослини сімейства складноцвітих. Вона може викликати сльозотечу та висипання. До складу рослини входить латекс і йод, а тому уникайте її, якщо у вас є алергія на ці речовини. Рекомендується уникати споживання кульбаби та будь-яких засобів з нею вагітним жінкам, матерям, які годують грудними молочком, дітям. Якщо ви приймаєте ліки, особливо антибіотики та діуретики, кульбаба може несприятливо з ними взаємодіяти. А тому перед вживанням цієї рослини як лікарського засобу обов'язково проконсультуйтеся з лікарем.

За матеріалами «ТСН».

Німецький хірург Вернер Форсман у 1929 році ввів собі катетер через ліктьову вену у праве передсердя. Звісно, без наркозу. Згодом він неодноразово перевіряв на собі всі можливі способи катетеризації, які згодом застосовував у ангіокардіографії. За ці дослідження Форсман у 1956 році отримав Нобелівську премію.

Лікар Леонід Rogozov у 1961 році перебував в експедиції на Північному полюсі. Коли у нього розвинувся апендицит, виявилось, що Rogozov — єдиний медик на станції. Тому апендектомію 27-річний лікар провів сам собі. Інструменти, якими він користувався під час операції, досі зберігаються в музеї Арктики.

Швейцарський лікар Жак Понто займався розробкою протизміїної сироватки. Щоб перевірити її «в польових умовах», він у 1933 році дозволити гадюці вкусити його три рази поспіль. Найцікавіше, що Понто вижив і зумів-таки створити сироватку.

● **СІМ «Я»**

«Два кольори мої»

– **Що ти вишиваєш тими ногами? – підбадьорюю цим питанням сина, який по-ранковому неспішно плентається в дитсадок.**
 – **Як то вишиваю? – він завжди уточнює в очікуванні деталей**

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Розкажую, що його хода нагадує мені вишивання хрестиком, а тоді наспівую славнозвісні рядки про два кольори, які «в душі моїй оба». Син примружується й поправляє, що він вишиває іншими барвами – синьою й жовтою... Це звучить так щемно, що я аж завмираю. І вкотре аналізую, звідки в його думках береться стільки нашого? (Удома навіть стримую його, щоб без особливої потреби «не кидався» такою важливою й дорогою фразою, як «Героям слава!».) Ще один приклад: коли береться малювати, то виходить клітка, в якій сидять путін з лукашенком... Насправді я – не з тих мам, які страшенно тішаться усім, що виявляє дитя. Це стосується і теми патріотизму. Думаю, що як би не кипіло від ненависті до росіян в нашій країні, те кипіння не має займати надто багато місця в душі дітей.

Як ми з малим працюємо з його емоційним сприйняттям нашої «важкої» теми? Розмовляємо. Впевнена, що він має знати: не всі росіяни та білоруси «невеликовно дурні». Нині в інформаційному просторі є дуже багато повідомлень в чорно-білих кольорах, і хоч не варто розкривати перед дітьми справжні тони й відтінки, та, думаю, шкідливо й пускати все на самоплив. Тут важко давати якісь рецепти спілкування (різні ми й наші діти); багато що у нас будується на інтуїтивному рівні, але важливо, щоб розмови про це зі звіркою цінностей такі були. Бо ж істинний патріотизм – це не лише знання гасел і гімну, а й, як мінімум, орієнтування в історії (держави й родини). Хоч мушу додати, що на подарунок дідуся ми наготували українських прапорів. Як каже моє дитя, щоб був готовий зустріти Перемогу.

Маєте свої відкриття, як будувати й підтримувати стосунки з дітьми, – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

Проблем із визнанням українських документів про освіту в інших країнах світу майже не існує. Про це в ефірі телемарафону «Єдині новини» повідомив заступник міністра освіти та науки Андрій Вітренко. Від країни до країни є певні нюанси, але вони всі вирішуються, сказав він.

Невідомий боєць, родичів якого просили відгукнутися.

«Відкрили домовину, а там – не наш Костя»

Родина захисника шукає рідних невідомого бійця, якого їм привезли додому замість сина

Вікторія МИКИТЮК, fakty.ua

«МИ ЗНАЛИ, ЩО ТАМ ПЕКЛО ЧЕРЕЗ ШКВАЛЬНІ ОБСТРІЛИ, ТОМУ ПРОСИЛИ ЙОГО БУТИ ОБЕРЕЖНИМ І МОЛИТЬСЯ»

У селі Кам'янка на Житомирщині мали прощатися із загиблим на війні з російськими окупантами 29-річним бійцем Костянтином Козловцем. Напередодні ввечері до батьківського будинку привезли домовину, а коли рідні побачили обличчя воїна, то були шоковані: то був зовсім не знайомий їм військовослужбовець.

– Досі не можемо повірити у те, що сталося. Родині в останні роки й так довелося пройти багато випробувань, аж тут знову горе, – **розповів «ФАКТАМ» родич загиблого Роман Маринчук.** – Костянтин – рідний брат моєї дружини. Кілька місяців тому він пішов захищати країну від окупантів, досвід в армії мав, бо проходив строкову службу. Призивався із села Кадомка на Київщині, там змалечку мешкав з мамою. У січні закінчилися навчання, і бійців відправили на Схід. Костя був командиром відділення аеромобільного взводу військової частини А0641.

Останнє місце служби – Білогорівка на Луганщині. 25 квітня востаннє спілкувалися з Костянтином. Ми знали, що там пекло, шквальні обстріли, тому просили його бути обережним і молитися. Він відповів, що дійсно важко, й додав: «Я молюсь. Коли по рації повідомляють, що йде виліт, падаю на коліна і прошу Бога зберегти. Й за секунди прилітає біля бліндажу міна, та не розривається». В мене є цей аудіозапис. Не раз Костя ділився з нами тим, що Господь їх оберігає. Але цього разу, на жаль, не вийшло. Наскільки мені відомо, окупанти розбомбили їхню позицію, й вони окопувались в іншому міс-

“ **Відкрили домовину, а обличчя було накрито хустинкою. Коли мама її підняла, то в неї почалась істерика.**

ці. Ймовірно, що потрібно було йти за провізією. Й у той час російські військові засікли українських бійців й накрили з мінометів. Кілька бійців отримали поранення, були й жертви...

«МАМА ПЛАКАЛА І ВЕСЬ ЧАС ПОВТОРЮВАЛА: «ЦЕ НЕ МІЙ СИН»

– Як так сталося, що до вашого будинку привезли домовину з іншим воїном, і як ви пережили це?

– 1 травня о 10-й годині ранку моїй дружині, яка лиш два місяці тому народила донечку, повідомили з військкомату Обухівського району про загибель брата. Запитали, чи мама сама вдома, на що дружина відповіла, що так. Поцікавились, де тато, вона повідомила, що рік тому загинув. Ми попросили зачекати, щоби ми приїхали до мами, бо одна така звістка вона просто не переживе. Тим паче саме того дня минуло 30 літ, як батьки дружини побрались, тож важко уявити стан матері, яка оплакувала щодня свого коханого чоловіка. Вже коли ми з дружиною були на місці, приїхали співробітники військкомату, оголосили сумну для нас звістку з врученням сповіщення родині про загибель військового. Крики на все село, біль, сльози...

Все село очікувало на траурний кортеж. Люди стояли на колінах, вистелили квіти... Поставили портрет, запалили свічки. Вже майже все було готове – куплені вінки, замовлені коровай, гільце, бо Костя був неодружений. Залишалося на кладовищі яму викопати. Коли труну внесли до хати, звісно, нам, як родичам, захотілось побачити нашого Костянтина. Відкрили домовину, а обличчя було накрито хустинкою.

Таким був Костянтин Козловець.

Коли мама її підняла, то в неї почалась істерика. Вона плакала і весь час повторювала: «Це не мій син». Всі, хто був у цей момент присутній, стверджували те саме. Обличчя у Кості іншої форми, він більший за статуру, волосся не таке, зуби... На місце ми викликали судмедексперта, якому надали всі пояснення.

Важко передати словами, що відбувалося з нами. Бо в голові роїлись різні думки: не дай Боже, не упізнали нашого Костянтина, або віддали іншій родині, чи взагалі вже поховали в іншому місті. А може, він взагалі живий, поранений, десь у полоні. Бо за роки війни всяке бувало! Тому в нас жевріла надія до останнього...

«ХОЧЕМО ЯКНАЙШВИДШЕ ВСТАНОВИТИ ОСОБУ ГЕРОЯ, ЯКОГО ПРИВЕЗЛИ ДО НАС»

– Тим часом я написав пост у соцмережі, бо мовчати права не мав. Я розумів, що цей невідомий воїн – теж чийсь син, брат чи чоловік... Що його також чекають, можливо, не знаючи, що його вже нема. І кожен наш Герой повинен бути повернутий додому і з почестями похований. Резонанс зробив свою справу. Швидко відреагувавши на пост, працівники моргу з Дніпра мені повідомили, що сталася жахлива помилка, і навіть не уявляють, що ми пережили. За їхніми словами, в них знаходиться невпізнане тіло і його фото надіслали моїй дружині. Вона впізнала, що це все-таки наш Костя. Поруч був його дерев'яний хрестик, одяг, який він носив... Щоправда, він трохи заріс бородою на війні. Але риси обличчя та статура – його...

На початку 2022 року наша родина пережила вже страшне горе. Загинув батько Кості – Микола Козловець. Він у складі 72-ї окремої механізованої бригади з березня 2014-го відстоював незалежність України, старшина Збройних сил України, нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Але 28 грудня 2021 року він, будучи пасажиром автівки, потрапив в аварію й через кілька тижнів помер у лікарні...

Ми дуже хочемо, щоб люди допомогли нам встановити особу Героя, якого в труні привезли до нас, переплутавши із нашим Костею.

P.S. Після опублікування статті в мережі під нею з'явився відгук від Анни Ніколаєвої, яка написала: «Це мій чоловік, ми шукаємо його з 2 травня. У військовій частині спершу говорили, що він загинув, а потім – що зник безвісти...»

● **І ПРАВИЛЬНО!**

Слухали російську попсу у Львові – отримали повістки

Увечері в понеділок поліція отримала орієнтування про осіб, які їдуть на автомобілі Range Rover і неадекватно поведуться

Лія Ліс

Спочатку вони гучно слухали музику ворожих співаків у центрі Львова, а потім агресивно повелися щодо чоловіка, який зробив їм зауваження.

Патрульні 3-го батальйону зупинили цей транспортний засіб на вулиці Кульпар-

ківській. Поліцейські встановили дані водія – ним виявився 26-річний мешканець Донецької області. А найбільш агресивним пасажиром був 20-річний житель Одеси. Осіб супроводили у Львівське районне управління поліції № 1. Там молоді люди отримали протоколи за хуліганські дії. А потім – і повістки від військових.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Foto is сайту ivetta.ua.

Навесні і влітку молода капуста продається скрізь, тож можна на обід або вечерю, для рідних чи гостей, у будень і на свято готувати прості, але апетитні закуски.

«А зелена капуста пов'язала сто хустинок...»

Напевно, найвідоміші і найпопулярніші страви з цього овоча – салати. Але, звісно, крім них, можна приготувати і безліч інших: борщі, шніцелі, конвертики, оладки, пироги. Сподіваємося, вам смакуватиме

ПИРІГ ІЗ МОЛОДОЮ КАПУСТОЮ

Інгредієнти: 1 невелика капуста, 250 мл майонезу, 30 мл олії, 3 яйця, 1 цибулина, 1 скл. борошна, кріп, зелена цибуля, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Яйця збити із сіллю і, не перестаючи збивати, поступово додати майонез. Потім всипати просіяне борошно (тісто повинно вийти, як на оладки) і все перемішати. Капусту помити, обсушити, пошаткувати, посолити, злегка обім'яти, додати подрібнену зелену цибулю і кріп. Цибулю дрібно нарізати, спасерувати на олії та змішати з підготовленою капустою. Форму змастити маслом, злегка присипати борошном, викласти половину тіста, на нього – капустяну начинку, а зверху – решту тіста. Випікати пиріг у духовці за температури 180°C до готовності (приблизно 40–60 хвилин).

КАПУСТЯНІ ОЛАДКИ

Інгредієнти: пів головки молодої капусти, 2 яйця, 2–3 ст. л. борошна, 3–4 ст. л. олії, сіль, чорний перець, спеції, сметана та зелень для подачі.

:))):))
— Бабусю, а коли дівчинка стає дорослою?
— Коли її на кухню кличуть не їсти, а готувати...

Приготування. Капусту нашаткувати, посолити і поперчити, акуратно перем'яти і залишити її постояти 3–5 хвилин, щоб розчинилася сіль. Додати до капусти яйця і перемішати виделкою, всипати борошно і ще раз ретельно вимішати. Можливо, муки знадобиться трохи більше, але тісто не повинно бути надто густим. У сковорідці розігріти олію, ложкою викладати капустяну масу, трохи притиснути і смажити на середньому вогні до рум'яної скоринки з кожного боку. Викласти ще гарячі оладки на тарілки, поперчити свіжозмеленим чорним перцем, прикрасити страву гілочкою зелені.

САЛАТ «ВЕСНЯНОЧКИ»

Інгредієнти: пів середньої капусти, 1 огірок, 200 г консервованої кукурудзи, пучок кропу, 1,5 ст. л. оцту, 3 ст. л. оливкової олії, зелена цибуля, сіль та перець до смаку.

Приготування. Цей салат має фантастичний смак завдяки поєднанню соковитої капусти, хрустких огірків і солодкої кукурудзи. Він дуже простий у приготуванні, ароматний і багатий вітамінами. Капусту наріжте дуже тонко, зсипте в миску, додайте сіль та перець і перемішайте руками. Огірок покрийте півскибочками, кріп та цибулю дрібно посічіть. Додайте ці інгредієнти, а також кукурудзу до капусти, влийте оцет, посмачіть олією і добре перемішайте.

Усміхніться!

:))):))
— Розо, чого в тебе всі котлети різного розміру?
— Любий, хіба не ти вимагав різноманітності в їжі?!

:))):))
— Офіціанте, я ж замовляв морепродукти!
— От я і приніс вам макарони по-флотськи...

:))):))
Господині на замітку: добре розігрітий суп із фрикадельками може легко перетворитися на тютфелі з гарніром.

САЛАТ «ВІТАМІНКА»

Інгредієнти: 1 невелика капуста, 3 гілочки селери, 2 кисло-солодкі яблука, пів лимона, пучок кропу, 2 ст. л. олії, 0,5 ч. л. цукру, сіль за смаком, насіння кунжуту за бажанням.

Приготування. Капусту тонко нашаткувати. Селеру дрібно нарізати. Посікти кріп. Яблука очистити від шкірки й насіння, нарізати соломкою і зразу ж полити лимонним соком, щоб не потемніли. Капусту викласти в салатник, посолити, додати цукор, перемішати, трохи прим'яти руками, сік злити. Додати до капусти селеру, яблука та кріп, заправити олією і перемішати.

КАПУСТЯНІ КОНВЕРТИКИ ІЗ СИРОМ

Інгредієнти: капустяне листя, 200 г адигейського сиру, 200 мл сметани, 3 ст. л. борошна, 1 ч. л. солі, спеції: по 0,5 ч. л. меленого чорного перцю, куркуми, манка (або панірувальні сухарі).

Приготування. Капустяне листя акуратно відокремити від качана і проварити в киплячій підсоленій воді кілька хвилин до м'якості. Капуста не повинна бути перевареною, але листки мають добре згинатися. Зрізати з них ущільнення. Сир покряти прямокутними скибочками (якщо ви не замінити адигейський на інший вид, то його можна підсмажити з двох боків до рум'яної скоринки). Змішати сметану, борошно, сіль і спеції для кляру. В капустяний листок покласти шматочок сиру і згорнути конвертиком. Обвалити його в борошні, потім у клярі, а тоді в манці (чи сухарях). Смажити в невеликій кількості олії з двох боків. Страву можна подавати зі сметаною.

ГОЛУБЦІ ІЗ СОСИСКАМИ

Інгредієнти: 1 головка молодої капусти, 1 кг картоплі, 1 цибулина, 350–400 г сосисок, 200 г твердого сиру в скибочках, 1 морквина, 1 яйце, 200 мл сметани, 2 ст. л. борошна, 2 ст. л. вершкового масла, сіль, перець, зелень.

Приготування. Капусту розпарити і розібрати на листки. Картоплю натерти на дрібній тертці, викласти в друшляк, щоб стекла зайва рідина, посолити і поперчити, додати 1 яйце. Кожну сосиску загорнути в шматочок сиру. На капустяний лист викладати 2 ст. л. картопляної маси, поверх неї – сосиску в сирі і загорнути, як голубець. Обсмажити з обох боків у маслі і скласти в деко з високими бортиками. Приготувати соус. Підсмажити в маслі, що залишилося, дрібно посічену цибулю і потерту моркву, додати борошно, сметану. Якщо виходить надто густий, трішки розвести водою. Додати сіль, спеції. Залити соусом голубці, накрили деко фольгою і поставити в розігріту до 180 градусів духовку на 30–40 хвилин. При подачі на стіл посипати свіжою зеленню.

● ВАРТО ЗНАТИ

Аби замість соєвого соусу не купити підробку

Без цього інгредієнта, що представляє азіатську кухню, рідко обходяться сучасні господині. Рідина насиченого темного відтінку з характерним запахом – чудова заправка для салатів, завдяки їй утворюється апетитна скоринка на м'ясних і рибних стравах. Соєвий соус можна замінити сіль, він надає стравам особливого, пікантного смаку

Звісно, хочеться купувати якісний продукт. Але як відрізнити його від підробки, дешевих аналогів, які часто продаються в магазинах? Для цього візьміть на озброєння кілька порад.

Вивчаємо склад. У натуральному соусі, який створюється шляхом ферментації, – всього чотири основні компоненти: вода, пшениця, а також соєві боби і пшоно. Іноді додають приправи. Якщо на етикетці вказані додаткові інгредієнти, такі як підсилювачі смаку, ароматизатори, добавки та барвники, – це означає, що перед покупцем дешевий аналог. Такі соуси не варто використовувати в їжу.

Зверніть увагу на ціну. Соєвий соус не може коштувати дешево. Якісний товар роблять із натуральних продуктів, процес його приготування займає час, тож відповідно і ціна на нього висока. Низька вартість вказує на те, що перед споживачем підробка.

Смак соусу. Підробка має гіркуватий присмак, вона занадто різка і пересолена. Після вживання такого продукту дуже хочеться пити, залишається неприємний післясмак. У натурального соусу смак ніжний, м'який, тонкий, злегка солодкуватий. Після його споживання відчувається приємний, насичений післясмак. Такий продукт хочеться пробувати і насолоджуватися.

Колір. Натуральний соус має прозорий червонуватий, злегка коричневий відтінок. У підробки темний колір, що нагадує сироп.

Запах. У соєвого соусу приємний, трохи солодкуватий з гостринкою запах, що викликає апетит, бажання спробувати. Не натуральному продукту властивий різкий неприємний аромат.

Існує кілька видів соєвого соусу. Вони відрізняються приправами, які входять до складу і використовуються для приготування м'яса, риби, щоб підкреслити їхні смакові якості.

Зберігати соус необхідно в холодильнику. Для нього не бажані тепло і вплив світла. Краще, щоб продукт був у скляній тарі, – так він надовго збереже свій аромат. Страви, приготовані з натуральним соєвим соусом, будуть неймовірно апетитними.

● **БОЛИТЬ!**

Рука з червоним манікюром, наче з краплями крові...

Фото Зохра БОНСЕРМА, reuters.com.

Марина поспішала. Хотіла швидше прийти додому. І зовсім не тому, що сьогодні її день народження. Цього року не до святкувань. Єдина радість – знати, що дочка зараз не з нею, найбільше щастя – лягти на диван і лежати, накрившись ковдрою з головою. Наче і нема війни

Олександра ГАНДЗЮК

Жінка йшла й дивувалася. Те, що колись непокоїло, змушувало нервувати, зараз, навпаки, приносило спокій і наповнювало тіло приємним теплом. Її дочка не поряд – чи це не найбільше щастя, найкращий подарунок на іменини? Подумавши про це, Марина навіть усміхнулася. Адже ще якихось два місяці тому вона й уявити собі не могла, що зможе бути далеко від єдиної дочки. Коли та жила поряд, мати телефонувала їй кожну годину. І якщо одразу не було відповіді, впадала в розпач. І вже коли донька озивалася, щоразу, мало не плачучи, просила її відгукуватися швидше, бо дуже переживає. Зараз же такий час!! «Я щомиті маю знати, що з «маминою Мишкою» все гаразд!» – повторювала дочці.

Схожа майже один в один історія сталася у березні 2022 року в Бучі під Києвом, де російські окупанти розстріляли мирну жительку Ірину Фількіну. Про цей злочин завдяки фотографу Зохру Бансерму дізнався увесь світ.

лені нею, жінка лише похитала головою. Зараз же такий час! Кажучи їй, вона, мати, звисно, мала на увазі, що боїться, аби її дочка не стала жертвою нападу, пограбування, зґвалтування чи викрадення. Зараз же такий час! Як змінився зміст цього речення сьогодні, коли за вікном війна, яка щомиті може постукати й у двері її оселі, пройти крізь стіни, спуститися з даху. Змістилися всі акценти. Зараз вона вже майже не дзвонила дочці, знаючи, що та у відносно безпечному місці. Тепер уже її Галинка телефонувала кожну годину й кричала крізь сльози, чому не відповіла їй на перший звук телефону, чому хоче, щоб у дочки розірвалося від жаху серце.

«**Коли була маленькою, то уявлялося: якщо раптом війна – пересидить її у шафі.**»

– Будь ласка, відповідай негайно, – благала дочка. – І нікуди, чуєш, нікуди не ходи! Зараз такий час! Вона й не ходила. Ховалася під ковдрою. А коли була маленькою, то уявлялося: якщо раптом війна – пересидить її у шафі. Але сьогодні ж її день народження. Іменинниця підійшла до дзеркала. На неї

глянула повненька круглолиця жіночка середнього віку. Марина пригладила коротеньке пишне волосся, роздумуючи, чи не піти бій таки в перукарню, зробити зачіску. Війна війною, а доглянута жінка – за розкладом! Піти, щоб хоч на мить відволіктися від важких думок і, зрештою, подарувати собі невеликий шматочок щастя. Вона ще мить роздивлялася себе у дзеркалі, зважуючи усі за та проти. А коли погляд упав на безіменний палець, де трохи злущився лак, не вагаючись, накинула синій плащ і поспішила до знайомої виправляти ситуацію.

Повітряна тривога примусила її повернутися на півдорозі й покvapитися додому, де надійніше, де бережуть і стіни. Поспішала повернутися до того, як пролунає дзвінок і дочка стривожено запитає, чи вона в хаті. Добре, що вони розмовляли лише кілька хвилин тому. Їй навіть вистачить часу, щоб відхекатися, аби Галина не запідозрила, що мати покидала житло, ризикуючи життям.

Донька не здогадається... Лютим звіром ревли звуки повітряної тривоги. Марина почала бігти. Хата була вже зовсім близько.

Раптом жінка скрикнула від нелюдського болю. Щось велике й гостре, наче ніж, увійшло в серце й вийшло з нього разом із життям. Куля, розміром з палець, назавжди зупинила жінку посеред вулиці.

Рука з яскравим червоним манікюром, наче з краплями крові, мертво впала на тротуар одним із тисяч свідчень злочинів російських окупантів.

● **УВАГА, КОНКУРС!**

«...Сорочку мати вишила мені червоними і чорними нитками...»

Навіть той, кому ведмідь на вухо наступив (як-от Грицькові Гарбузу), хоча б раз у житті співав пісню «Два кольори» на слова Дмитра Павличка. Бо в ній – душа нашого народу. Його крила! Тому дуже шкода, що далеко не всі учасники нашої вікторини змогли розгадати запитання, в основі якого і був покладений цей твір на віки для кожного українця. Напевно, багатьох налякав «дигідрогену монооксид». Тобто, вода! Хоча вся справа крутилася навколо сонця у вашій кімнаті!

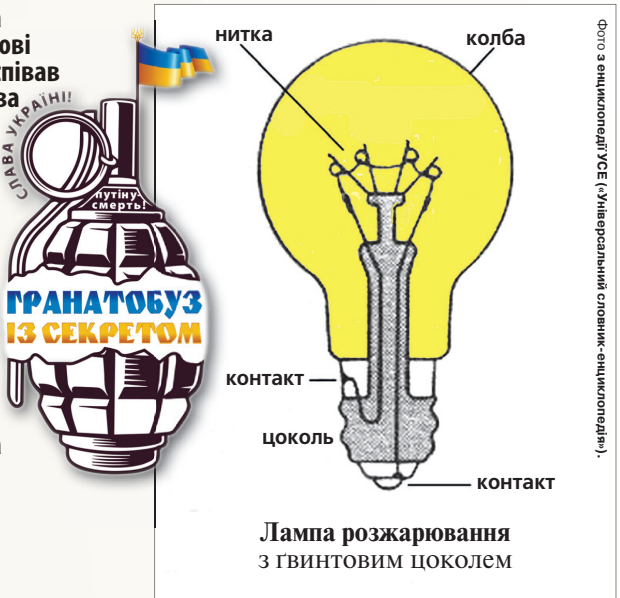

Фото з енциклопедії УЕ (Універсальний енциклопедичний словник - енциклопедія)

Грицько ГАРБУЗ

Отож спочатку нагадаймо запитання, яке багатьох завело на манівці. Хоча відповідь була у вас над головою чи, як то кажуть, перед носом. І навіть, судячи із нинішнього заголовку, – у серці.

«ГРНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-12 (2023)

Сьогодні ми заховаємо ключову частину предмета, який має бути у вашій оселі. Принаймні перебував до нещодавньої широко розрекламованої акції. Давайте його розкладемо на «гвинтики»:

А ви вже обміняли свої лампи розжарювання на світлодіодні? Заодно можна передплатити і нашу газету!

– назва однієї з частин перегукується із найменням території за межами державних кордонів, але без «дигідрогену монооксиду»; – а інша у множині нагадує популярне до середини 2010-х років всеукраїнське видання з регіональною ознакою – тільки треба закреслити одну букву. А якщо не закреслювати, то його дія нагадує «магніт»; – інша складова римується зі словом, яке має

кілька значень: і «розтелепа», і певний «знак», і «одяг не за розміром», і «вайлуватість»; – це одна частина предмета, пов'язаного із всесвітньо відомим лідером, носить назву... черевика. Не вистачає однієї цікавої деталі, яку ми і заховаємо. Ми знаємо її у множині як омонім в одній із найпопулярніших українських авторських пісень.

Що знаходиться у гранатобузі? Оця деталька, захована в лампочці (в СРСР казали «лампочці Ілліча»-Леніна), є... «нитка розжарювання» (слово-відповідь) – омонім у множині до «червоними і чорними нитками...»

Хто саме відгадав головний предмет розрекламованої «Укрпоштою» акції (нині наші поштарі обмінюють лампи розжарювання на світлодіодні), а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 12 турів – **читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу)**, а нам час оголошувати нове завдання. Поїхали!

«ГРНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-14 (2023)

Сьогодні ми заховаємо предмет, який, безперечно, є у вас дома. За допомогою нього герой одного зі всесвітньо відомих творів – колишній воїн – зміг нормально, якщо так можна висловитися, порозмовляти з дівчиною, в яку закохався. Справа в тому, що він винаймав кімнату в будинку, де на всі помешкання був один телефон, який знаходився у спільному холі. І, щоб не могли підслухати, з ким він розмовляє (а привідчиняли двері майже всі сусіди), він скористався цим предме-

том. Хоч було дуже непросто, навіть важко його використовувати...

Ця річ у літературі асоціюється переважно із зимою; нагадує відому математичну фігуру; пов'язана з «руським міром», хоч в українській мові має два дуже поширені відповідники, а в російській найчастіше вживається одне слово на її позначення. Звісно, має вона і польське коріння. Нам нагадує пригоди в дитинстві. Та що казати – навіть нинішні підлітки її активно використовують і отримують за це прочувані! У народі, до речі, цю річ часто пов'язують із означенням егоїзму та корисливості, і, звісно, з приповідками про кохання.

Що знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 19 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)). А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу **gryczgarbuz@gmail.com**.

Конкурс триває 45 турів, тож підняти кубок переможця ще може і той, хто вперше про нього дізнався. Нехай щастить!

Фото із сайту mediaartgroup.com